

Куток робітничо-фермерської молоді

БІЛЬШЕ УВАГИ МОЛОДІ.

Мова йде про нашу таку українську робітничо-фермерську молоддь. Впершу чергу про молоддь організовану.

Здається, що є у нас Молодь організована в Секції Молоді ТУРФДім. Кажуть, що частина тієї молодді є в рядах Ліги Комуністичної Молоді. Здається, що наша молоддь вже починає у свідомості собі, що вона мусить прийти на зміну старшим в організації і освітній праці. Кажуть, що є вже навіть така молоддь, яка бажала-б, коли-б то вже скорше де пірвало тих старших, бо ніяк не дочекаєшся тої зміни. Кажуть...

Та хіба-ж то варто вірити у все те, що тобі кажуть? Вірити треба й не треба. Але, здається, у нас не все гаразд з вихованням нашої молодді. Якщо помилюся — то відтігну сказане. Тільки-ж треба доказати, що помилюся.

Кажу: більше уваги молодді. Якої уваги? А такої, щоб з нашої молодді була користь організації.

Мені скажуть: вже є користь. Що не бачиш хіба, як наші оркестри мандрують з концертами, а з ними й організатори. Бачу, не сліпий я. Бачив фотографії в "УР.В." з мандолінових оркестрів. Гарні оркестри, гарні групи, вимуштрувані, а на фотографіях ще й гарно вставлені... рядочками...

А що-ж далі? Мандолінові оркестри — це тільки частина роботи. Де-ж решта молодді, що вона робить? Я не кажу, що всі діти повинні грати на мандолінах. Я питаю, що самі оркестри роблять тоді, як вони не грають? Що робить вся наша молоддь у своїх організаціях? Що робить та молоддь, яка не грає? Що робить та, яка взагалі нічого не робить?

Що роблять старші, щоб допомогти молодді поживіти свою діяльність в організації? Ну, а хто допоможе старшим, коли й вони вказують мало діяльності? Ось той темний кут, з якого ми часто ніяк не можемо виکارбатися.

Чому? А тому, що ми привикли так думати: "Треба щоб організаційна робота була живаючою, діяльною, солідарною". Ми так думаємо, говоримо, а самі... нічого не робимо. Перепрошу — ми критикуємо молоддь за їхню не діяльність.

У нас є молоддь. У кого молоддь, за тим майбутнє. Яка молоддь, таке й майбутнє. А яка наша молоддь? Чи пробували ви поставити таке питання, привидяючись до діяльності нашої організованої молодді? Коли ні, то поставте це

запитання й пошукайте на нього відповіді.

Я порекомендував би таку відповідь: **БІЛЬШЕ УВАГИ МОЛОДІ.** В першу чергу організованої молодді.

Це можна зробити так: зійтись порадитись разом з представниками молодді, вислухати їхні бажання, зауваження й піти їм на зустріч. Допомогти молодді порадами — головню віднайти прихильно до вимог молодді.

Це перше. Заряди відділів — всіх відділів ТУРФДім, Секції Молоді і Р.З.Т. також є діти, майбутня зміна, яка має не тільки отримувати після нас посмертне, але повинна дбати, щоб було чим і за неї виплачувати посмертне. Також треба, щоб старші наші організації змінили до організації молодді своє відношення. Це буде перша зміна.

Знову запитання: а яке те відношення тепер, що його аж треба змінити? А ось яке воно: "Я тільки маю спокою в хаті, як випроваджу дітей до школи". "А мого, чуєте, пішло на мітинг — не знаю, що воно там мітингує, але дообре, що хоч в хаті тихо".

А на мітинг: "Будьте тихо... Слухайте звіту! Глядіть, бо зараз будемо годосувати". Це інструктор.

Між старшими: "Наша дівчора мітингує... Хай там собі побавиться". А до інструктора: "Пильнуй, щоб не вганяли по саї та не кричали, що аж на третю вулицю чути".

Треба сказати, що "наша зміна" тільки чекає, коли-б скорше скінчився мітинг. Як тільки мітинг скінчився — затуляй вуха. Коли поглянеш на оте все так трішки критично, з боку, то бачиш, що треба щось направити. І то направити почавши з центра. З центра треба більше інформації щодо ведення роботи. Коли в центрі не знають, або не дбають, то й там треба дати інструктора. Об'явників з-запитаннями — не вистарчає. Треба перше дати вказівки що робити й як, а потім питати, чи зроблено.

На місяцях також треба пробудитися та вестись щось цікавого в скучні мітинги відділів Секції Молоді. Інструктори повинні перестати сердитися на молоддь, бо це дуже кучне "навчання". Треба справу поставити так, щоб молоддь сама на себе сердилася, а інструктор щоб тільки наглядав та допомагав. Роботу дати молодді. І то таку, щоб вона нею зацікавилася. І щоб вона сама її виконувала.

Запровадити у відділах спортові забави та гри; піддати молодді щось цікаве до читання й це читання зробити цікавим.

Піддати молодді гадку про творення власних стінних газет, про записування власних спостережень зі школи, з вулиці, з організації, з власних мітингів. Вдештовувати з молоддою прогулянки, товариські розмови на такі теми, які молодді близькі, зрозумілі.

Я не педагог, не знаюк по вихованню молодді й багато в цьому сказати не можу. Але у нас є вже вчителі, які вчили на ВОК; у нас є вже вчителі, які вчилися на ВОК, а тепер вчителюють в диточих школах. Вони-ж депо знають про виховання молодді. Тож що вони роблять? Чи не можна-б отак по товариські запитати їх, що вони роблять і як вони роблять?

Кажуть, що в широкого чоловіка ліва рука не знає, що жертує права. А у нас в організації вчитель одного й то суцільного відділу не знає, як вчить і які успіхи робить вчитель в другому відділі. Ненавдя відгороджені один від другого якимсь китайським муром. Хоч би на сторінках преси сказали дещо про свою роботу: як працюють та з яким успіхом? Ми всі тоді знали-б і одні від других приклад брали-б. Той молоддь наша вчила-б. Бо вчителі, описуючи свою діяльність, обовязково писали-б про молоддь, серед якої працюють.

Кажуть, що відділи Секції Молоді видають стінні газети. Цікаво-б почути, що вони з ними роблять після того, як видадуть? Чи не можна-б запровадити обмін між відділами тими стінними газетами молодді? Це справа не так трудна. Із стінами їх пере-

лати не треба, але по одній газеті нараз, звинувивши в трубку, заслати до найближчого відділу, а той, потримавши пару днів, перечитавши, оглянувши — переслав далі. Почати таку мандрівку стінних газет від Венкувер до Монтреалу, а з Монтреалу до Венкувер — одночасно з обох кінців, не минаючи ані одного відділу.

Я запропонував би такий план... Ні, краще нехай це зробить Ц.К. Секції Молоді. Нехай на його душі буде за це гріх. А то ще скаже, що я у него хліб відбираю. Започаткуйте, товарищі! Започаткуйте те щось, забачаткуйте... Побачите, як цікаво буде. Дуже будуть читати. Як пришло монтреальський відділ до торонтоського своєю стінну газету, а той як повісив на стіні, то здіймуть її, як малюватимуть стіни. А гемітонський відділ чекатиме на монтреальську газету. Як пічуть отак одні другим переслати, то не будете мати, що на десятому з'їзді ТУРФДім виставляти. Але го байдуше, аби цікавилися, читали та звязки налагоджували між собою.

А може воно так не буде? Ну, буде чи не буде, а попробувати можна. Зрештою, коли хтось вигадєє щось кращого, цікавішого, то я із своєї гадки зрезигнуку. Тільки-ж думайте щось, товариші й товаришкі. Коли тяжко думати без підпори, то впрітьте лобом в стіну й такі думайте, щоб щось такого придумати, що оживило-б наші відділи Секції Молоді.

Я покищо на цьому кінчаю, але думати не перестаю. Ваш за кращу роботу
Висатий молоддик.

ЗАЯВА Ц.В.К. Л.К.М. ДО ВСЕГО ЧЛЕНСТВА ЛІГИ КОММОЛОДІ.

Протягом останніх кількох місяців група членів єврейського та центрального (англійського) відділів Ліги Комуністичної Молоді в Торонто провадила кампанію наклепів та роздору проти Ліги Комуністичної Молоді Канади під м'язом опозиції до Центрального Виконавчого Комітету.

Під промовою явних опозиціонерів, яким удалося їх здеморалізувати дрібно-буржуазною ідеологією та соціал-демократичним розумінням організації, ця група виступила отвержею проти Ц.В.К. і цілком зневажила основні принципи Комуністичного Інтернаціоналу Молоді. Рядом деклараций проти рішень Ц.В.К. вона старалась поставити себе як незалежний авторитет в опозиції до вибраного на всерозмову з'їзді Ц.В.К.

До якого ступеня дійшов цей деморалізуючий і безпринципний маневр, найкраще вка-

зує факт, що знехтувавши ухвали Ц.В.К. і незважаючи на найвище тіло Л.К.М., група опозиціонерів уважала виключеного члена надалі членом Л.К.М. і предлужила ряд дамагань, включаючи і зміну в персоналі Ц.В.К. — як ціну "мира". Ц.В.К. правильно з'їгнував це образливе дамагання. Вибраний всерозмову з'їздом і відповідальний перед цілою Лігою, Ц.В.К. не може торгуватися з групою авантюристичної опозиції; а зарозом надалі надіятись від членства пошани та товариської дисципліни, що є потрібною в революційному русі. Тимбільше коли одиничний "грунт" для цієї авантюри є зміна в персоналі Ц.В.К.

Після кількох засідань і вилчерпутової дискусії, Ц.В.К. приготував заяву, зложеною з п'ятьох елементарних організаційних дамагань, на які кожний член повинен згодитися і підписати. Тільки ті товариші,

що приймуть ту заяву, мали-б лишитися членами Л.К.М. Канади.

Цю заяву предлужено на загальному мітингу всіх членів у вікторок, 17. липня. Ті, що відмовилися підписати її, свідомо поставили себе поза рядами Комітету Молоді. Ц.В.К. Ліги оцим перестерігєє товаришів по цілій країні, щоб їм остерігалися спроб, які ці елементи напевне зроблять для поширення своєї розкошницької роботи і рішучо відбили всі такі спроби.

Ц.В.К. заклинає все членство Ліги Комуністичної Молоді Канади змінити двої ряди. В обличчя цієї спроби соціал-демократичного та проти-комуністичного роздору, покажіть ставлеу більшості рішучість для поставлення нашої Ліги твердіше на основні організаційні та ідеологічні принципи лєнінізму!

Хай живе Ліга Комуністичної Молоді Канади!
Хай живе Комуністичний Інтернаціонал Молоді!

Оскар Раєн,
Секр. Ц.В.К. Л.К.М.
Торонто, Онт.

ЗБОРИ УКР. ЧЛЕНСТВА К.П.К. У ВІННІПЕГУ.

Повідомяємо укр. членство Комуністичної Партії Канади у Вінніпегу, що в неділю, 5. серпня, в 10-й годині рано, збудуться в Укр. Роб. Домі збори, на які все українське партійне членство повинно прийти на час.
Агітпроп.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕАТРАЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ.

На складі Робітничо-Фермерського Видавничого Товариства можна дити сідуючі театральні підручники, які, як своїм змістом, так і формою будови драми наладять до всіх робітничо-фермерських сцен.

- БЕЗРІВНИЙ, драма на 3 дії ... 50
- ПЕРЕД БУРЕЮ, драма на 4 дії ... 25
- ЮДА, драма на 5 дії ... 75
- МІНІ ВОНІ, драма на 2 дії ... 25
- РОДИНА ШТКАРІВ, драма на 4 дії ... 25
- ТЕРНОВИЙ КУЩ, драма на 4 дії ... 25
- ЗРАДНИК, драма на 3 дії ... 25
- МАНДРИВНИК, драма на 1 дію ... 25
- БАЗАР, драма на 4 дії ... 25
- ГАЙВОРОННЯ, драма на 4 дії ... 25
- ГАЙДАМАКИ, поема-песа на 3 дії ... 25
- ДВА СВІТИ, драма на 4 дії ... 25
- НЕЖДАНИЯ ТІСТЬ, др. на 1 дію ... 10

Після найновішого видання: СКУПАР, комедія на 5 дії ... 25

НА ПЕРЕЛАЗІ, комедія на 3 дії ... 25
- НА ПЕРЕЛАЗІ, комедія на 3 дії ... 25
- ЧИЯ ДИТИНА, комедія на 3 дії ... 25
- РЕДАКТОР ФАРМЕРА, ком. на 3 дії ... 25
- КРИК ЗЕМЛІ, драма на 5 дії ... 25

Друкуються: ТАРАС БУЛЬБА, драма на 4 дії ... 25
- ЗА ОДНУ НІЧ, драма на 3 дії ... 25

Всі театральні підручники, за винятком тих, що ще друкуються, виділяються на замовлення тільки негайно. Хто замовляє більшу кількість, від 5 примірників вище, дістає велику знижку. Замість переписувати свої замовлення більшу кількість і не витрачати часу на переписування ролей. Заосмотрійтеся явчасно підручниками на театральній сцені.

Замовлення разом з належністю засилаєть на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

ПІКНІК РОБ.-ФАРМ. ПРЕСИ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ У ВІННІПЕГУ

владтовують

В НЕДІЛЮ, 5. СЕРПНЯ 1928 РОКУ

НА ФАРМИ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

НА ПІКНІКУ БУДЕ ЗМАГАННЯ БОРЦІВ: ТОВ. МАЙКА БЛІНСЬКОГО З АРЧІ МЕКЛАВТОНОМ.

Робітники і робітницї! Проведіть неділю на свіжому повітрі, далше за містом, серед природи. На пікніку будуть смачні старокраєві і тутешні теплі перекуски, холодні напїтки, всікї несподіванки, а до всего того приграватиме добірна музика.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрікарку "Килдонан" і їдте нею аж до кіща. Там треба перестіти на "Сейнт Пол" кару (що контує три центи) і їдте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда контує 8 центів. На місци нас стрінуть представники пікнікового комітету.

ВИКОРИСТАЙТЕ ВІЛЬНИЙ ЧАС НА ВІПОЧИНОК СЕРЕД ПРИРОДИ І СВОЇХ ЗНАГОМИХ!

ПРИХОДІТЬ ВСІ НА ПІКНІК І КЛИЧТЕ ДРУГИХ!

ВЕЛИКЕ РОБІТНИЧЕ СВЯТО У ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ!

БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ФОРТ ВІЛ'ЯМ ПОВІДОМЛЯЄ ВСІХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ВЕСТ ФОРТ І ПОРТ АРТУР, ЩО

В СУБОТУ, 4-ГО СЕРПНЯ 1928 РОКУ ПРИ ВУЛИЦІ ОГДЕН І МЕККЕНЗІ

відбудеться

СВЯТОЧНЕ ЗАЛОЖЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ ПІД БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ФОРТ ВІЛ'ЯМ.

Робітники й робітницї! Цей день буде великим святом українського робітництва цих місцевостей! В той день ми закладатимем першу цеглу під будову нашої робітничої інституції, в якій куватимем освіту, культуру й класову свідомість. В цей день все українське робітництво повинно зустрітись, як одна родина докола своєї інституції. Приходьт на це свято громадо, бо будова Українського Робітничого Дому є вашою справою.

НА СВЯТІ ПРОМОВЛЯТИМУТЬ ПРЕДСТАВНИКИ Ц.В.К. ТУРФДІМ І ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ Р.З.Т. З ВІННІПЕГУ. ПРОГРАМА ВЕЛИКА І БАГАТА. ПРИХОДЬТ ВСІ!

ПОЧАТОК СВЯТА В 7-Й ГОДИНІ ВЕЧЕРОМ.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО"!

В ТРАНСКОНА, МАН. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі в четвер, 2. серпня. Ціни тикетів: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 ц. Початок точно в годині 7. вечером.

В КЕНОРА, ОНТ. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в п'ятницю, 3. серпня перша частина, а в суботу, 4. серпня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 ц. Початок точно в годині 8.15 вечером.

У ВЕСТ ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в понеділок, 6. серпня перша частина, а у вікторок, 7. серпня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 ц. Початок точно в годині 8.15 вечером.

У ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ. — Фільма буде показана у Фінляндським Роб. Домі: в середу, 8. серпня перша частина, а в четвер, 9. серпня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 ц., а для дітей 25 ц. Початок точно в годині 8.15 вечером.

ДЖЕК ЛОНДОН. ШЛЯХОМ ПОЛЯРНОГО СОНЦЯ

(Продовження.)

Ми рушили. І йшли неначе у сні серед гангокої тиші. І що ми йшли, то це все був ніби сон і сон безтурботний. І раз-у-раз, що ми падали, — то прокидалися і бачили сніг та гори та свіжий саїд людини поперед нас, і тоді знову відчували усю нашу муку.

Ми відстали до місяця, звідки далеко виділо сніговий шлях, і ось те, за чим вони шукали, стало перед ними. На віддалі одної милі з'явилися чорні цятки на снігу. Ті чорні цятки рухались. В очач мені було тьмяно і я мушу прислухувати свою уяву, щоб роздивитись до ладу.

Я побачив чоловіка з собаками й санки. Товченята його вгляділи так само. Не мігши вже говорити, вони шепотіли:

"Вперед, вперед! Ведіть нас швидче!"

І вони падали, і вони йшли. Той чоловік, що перед нас був, часто спинався, бо його вовняна упряж одно-в-одно рвалася, і він мусів ставати її лагодити. В нас же упряж була добра, бо я її щодно вшивав на дерево. Об одинадцятій годині чоловік був за яких півмилі від нас. О чершій годині він був за чверть милі. Він був дуже слабкий. Ми бачили, як часто падав він на сніг. Одні його собаки не зміг-

дали йти, то чоловік випряг його. Але не вбив. Коли я надійшов до того місця, то вбив його сам, так само як одного з моїх власних собак, що знесилився й не міг далі йти.

Тоді ми посунулись іще на триста ярдів далі. Ми йшли дуже помалу. Одну милю ми переходили за дві; може за три години. Ми вже не йшли. Раз за разом ми падали. Ми зводились, дибали, ступали разів зо два чи зо три, та й падали знову. І я все повинен був підводити ще й чоловіка з жінкою. Часом їм щастило звестись навколїшки і знов вони падали. Оттак по чотири, по п'ять разів змагалися вони, поки ставали на ноги знов і, поступивши на два, на три кроки, знов же падали. Проте завжди падали наперед. Таки, чи з ривних ніг чи з колін, а все падали вони наперед, раз-у-раз скорочувалиши просторій приймали на довжину власного тіла.

Інколи вони плазували на руках і на ногах, як тварини, що живуть десь у лісі. Ми посувались мов слимаки перед смертю — так помалу. Однак все-ж таки швидче за того чоловіка, що був поперед нас. Бо він так само: що ступав, то й падав, — та не було в його Сіткі Чарлі, щоб його підводив.

Тоді вже між нами стало двісті ярдів. Багато минуло ще часу, аж лишилося сто ярдів.

Це було чудне видовище. Мені хотілось голосно реготатись. Ха! Справді, — це було дуже чудно. Так наче перегоню мертвих людей та мертвих псів. Так, як ото уявляється нічна мара: людина намагається втекти, рятуючи своє життя, а ноги її не несуть. Чоловік, що я його проводив, був — божевільний. Жінка — божевільна. Божевільний я сам. Збожеволів увесь світ і мені хотілось реготатись, так воно було чудно.

Чужий чоловік, що був поперед нас, покинув своїх собак і сам пішов снігом. Згодом надійшли до їх ми. Собаки безпорадні лежали в снігу, запряжені в санки своїми вовняними та полотняними посторонками. І коли ми повз їх йшли, вони сквачали до нас та вищали, мов голодні діти.

Далі ми так само кинули своїх собак і пішли снігом. Чоловік та жінка ледве дицали, вони стогнали, скнгалили, ридали — але-ж посувалися наперед. Так само наперед посувався й я. У мене була одна думка. Надгогнати чужого чоловіка. Коли-б це сталося, — я спочив би, вже-б я спочив. І мені здавалось, що коли-б тільки спроможність, проспав би тисячу років, — так я втомився.

До чужого чоловіка зосталося з п'ятдесят ярдів. Він був сам один на білому снігу. Він падав і плазував, — дибав, падав та плазував знову. Він скидався на пораненого звіря, що силкується втекти від мисливця. Далі він поліз рачки: не міг більше встояти. А вони плазували за ним на руках і колїнах. Однак я держався на ногах, часом падав та мусів зводитись.

Дивно було: на це дивитись. Навкруги все мовчало, укрите снігом, і серед тієї тиші чоловік та жінка плазують назираї за ними

чоловіком. А на небі сонце з мариними сонцями по обидва боки, наче справді світило три сонця. Морозна курява блищала мов діамантова і все повітря нею було повне. Жінка кашляла й перележувала на снігу, поки минався напад, а тоді плазувала знову. Чоловік вдвлявся перед себе, очима закислив як у старого діда; він мусів протирати їх, щоб приглянутися тому, чужому. Аж той озирнувся назад. І Сітка Чарлі, стоявши на рівних ногах, раптом упав, але зараз же звівся.

Минає ще багато часу і той чоловік покинув літти. Він помалу підвівся на ноги — і так хитався туди й сюди. Тоді скинув рукавицю й чекав з револьвером у руці, а сам усе хитався. Лице в його було мов з самих кісток і чорне від морозу. Лице — голодне. Очі глибоко позпадали, а з уст виривалося гарчання. Чоловік та жінка і собі підвелись і пішли проти його, але дуже помалу. А навкруги — лиш сніг та тиша. І в небі три сонця і все повітря мерехтить діамантовою курявою.

Отже тоді сталося, що я, Сітка Чарлі, бачив, як ті вовченята фбивали. Не промовили й слова. Тільки той, чужий, з голодним лицем — гарчав. Він все хитається туди й назад, плечі спущені, колїга зігнути, ноги розчепрені, щоб не впасти.

(Далі буде.)

Товариші! Відновляйте передплату одинокій робітничій газеті "Укр. Роб. Вістї"!

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молодді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молодді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів. Подяюоче число 5 ц.

Замовлення з грїшми посилайте на таку адресу: THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вістї"!